

Adamın sizi, ‘Hayatım tehlikede!’ diyerek uyarışı aklınıza geliyor o anda. “Bunların sabahı bekleyeceğini sanmıyorum. Lütfen, elinizi çabuk tutun. Yanınızda da mutlaka silah bulundurun.” deyişi... Bunları anımsayınca telaşlanıyorsunuz tabi. Avazınız çıktığıınca, “Hey!” diye bağıyorsunuz. “Evde kimse yok mu? Ben, Gün Işığı Dedektiflik Bürosu’ndan geliyorum. Bir yanıt verin.”

Fakat bu çağrınıza, sesinizin yankısı yanıt veriyor yalnızca. Bu da kaygılarınızı artırıyor tabi. Sağ elinizdeki tabancanın namlusu, aniden belirebilecek bir tehlikeye karşı hep ileride... İşaret parmağınız sürekli tetiğin üzerinde ve her an onu çekecek gerginlikte...

İşte, önünüzdeki karanlık koridor boyunca parmak uçlarınızda böyle ilerliyorsunuz. Bir yandan da sol elinizdeki anahtarlığın feneriyle de sürekli çevrenizi araştırıyorsunuz. Duvarlarda yan yana Afrika maskeleri asılı yine... Hepsini de ürkütücü maskeler her nedense...

Sağınızda bir kapı var... Usulca itiyor, gıcırdayarak açılan kapıdan içeri girip çevreye göz atıyorsunuz. Aynı zamanda yemek odası olarak kullanılan büyük bir mutfak burası... Her şey olması gerektiği gibi, tüm eşyalar yerli yerinde... Boğuşma belirtisi olabilecek sıra dışı hiçbir şey yok... Onun önündeki veranda da öyle...

Mutfaktan çıkıp solunuzdaki kapıdan içeri giriyor ve etrafa şöyle bir göz atıyorsunuz. Büyük bir oturma odası burası... Yine her şey yerli yerinde, her şey düzen içinde... Göze batan, olumsuzluk içeren hiçbir şey yok...

Tek dikkatinizi çeken şey, hemen her köşede Afrika’ya özgü dekoratif eşyaların kullanılmış olması... “Bu adamda Afrika saplantısı var galiba...” dediğiniz anda, bir duvarı boydan boya kaplayan fotoğraflar gözünüze ilişiyor. Hemen gidiyor ve fenerin ışığında bütün o fotoğrafları tek tek incelemeye koyuluyorsunuz.